

det kan det naturligtvis. § 19 siger: En Forfatter kan raade over sit Værk i 30 Aar efter sin Død, og forsaavidt han ikke har gjort det, tilkommer Retten til at disponere derover hans Efterladte. Denne Ret er en Forfæst, som er givet med Hensyn til Opførelsen af afdøde Forfatteres Værker. Naar det nu siges i den nye Lov om deres Opførelse, at denne Forfæst ikke skal gøres gjældende lige overfor det kgl. Theater, maatte Folgen deraf blive denne, at det kgl. Theater maatte Aaret efter en Forfatteres Død kunne lade hans Værker opføre; men det har ikke været Meningen, det antager jeg ganske vist; men jeg fastholder, at saaledes som § 2 her foreligger redigeret, aabner man i alt Fald den Tvivl, om man ikke har berøvet Forfatterne noget af den Ret, som de havde efter Eftertryksloven, uden at ville det. Det har kun været min Mening at henlede Opmærksomheden derpaa, vi behøve jo ikke at tale videre derom.

Ordføreren (Brandes): Jeg skal ikke tale længe af Hensyn til Tiden og dernæst af Hensyn til, at den høitærede Minister har talt saa varme Ord for Loven, at jeg anser min Opgave for meget ringe. Jeg kan ikke tvivle paa, at efter den høitærede Ministers Udsagn vil det ogsaa lykkes at gennemføre Loven i den Form, som Flertallet har givet den. Men nogle af de Bemærkninger, som ere fremkomne, skal jeg besvare ganske kort. Jeg skal sige til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage), der førte Ordet paa Mindretallets Begne, at han taler saaledes, som om vi ikke ved Vedtagelsen af § 1 havde givet et bestemt Forbud mod fremmed Skuespil i Kjøbenhavn; men det have vi. Vi ere gaaede ind paa, hvad det ærede Medlem ønskede, at der ikke maa opføres fremmede Skuespil eller Operaer i Kjøbenhavn, og maa opføres Ballet af nogen udenlandsk Trup; altsaa det ærede Medlems Betragtning over Forholdet mellem den nationale og den europæiske Kunst kommer slet ikke frem der med Hensyn til Sagens Realitet. Jeg nævnte, at vi havde gjort denne Indrømmelse paa dette Punkt, og ikke Andet; vi have indrømmet det ærede Medlem, hvad han vilde have, men hvorfor vil han saa klage over det, jeg synes, at han maa være velfornøiet. Det er nu et andet Spørgsmaal, hvorledes man skal betragte den svenske Opera, men jeg synes ikke, at det er værd at sige Meget om det, saa meget mindre, som det ærede Minister erklærede, at det ikke havde megen Betydning. Jeg vil fastholde, at naar vi have disse smaa Sande, skulle vi

sjøge saa meget som muligt at hente Impulser fra hinanden, og derfor mener jeg, at Operaer og Skuespil fra Norge og Sverig skulle frem, naar det kan ske. Hvad det ærede Medlem siger om Balletten paa National ligger ganske udenfor denne Sag, den vil være der, hvad enten vi faae denne Lov eller ikke. Nu have vi Balletten paa National; jeg har ikke set den og altsaa ikke forarget mig over den, saaledes som det ærede Medlem har faaet Leilighed til at forarge sig, men for Resten er det aldeles ligegyldigt med Hensyn hertil, om vi faae denne Lov eller ikke. De ville kunne dansse paa National ligesaa meget, som de ville, eller lade være dermed, hvad enten vi faae denne Lov eller ikke, men det er forøvrigt ikke værd at komme ind paa denne Sag, da den ikke har Noget at gøre hermed. Jeg henholder mig iøvrigt til, hvad den høitærede Minister har sagt, netop forsaavidt angaar de Bemærkninger, som ere fremkomne om, hvad vi gjøre overfor det kongelige Theater. De Herrer tale, som om der ikke var nogen Lov paa dette Punkt, men det er der. De fleste af de Forfattere, som det kongelige Theater sætter mest Pris paa, beholder det. Det forekommer mig, at ærede Medlemmer ikke have læst Theaterchefens Skrivelse rigtig, han har ikke omtalt det Spørgsmaal, jeg nu berørte, om de fremmede Trupper eller sagt det, som man siger eller lægger ind i Skrivelsen. Theaterchefen har blot undtaget Operaer og ikke Andet og ikke høit Noget imod, at der opføres Skuespil paa alle mulige fremmede Sprog her i Kjøbenhavn, og vi have taget meget Hensyn hertil. Vi have udeladt 2 Maaneder af de Maaneder, som den ærede Minister har forlangt, men det er de to sletteste Maaneder; det er ganske sikkert, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) fremhævede, de to Maaneder have mindst at sige for det kgl. Theater, der trættes dog ikke Hus i Mai Maaned, saa er det varmt, Folk ville i Skoven, og Abonnenterne have jet Stykkerne saa mange Gange; de gaa hen og sælge deres Billetter, og der kommer ikke Andet og tage Billetter. Hvad skulde det saa stude, at der kommer fremmede Trupper til Kjøbenhavn, og er det ikke rimeligt at aabne Udgang for dem til at spille. Vi have søgt at fiktire dem disse 2 Maaneder. Altsaa Theaterchefen har ikke forlangt det, som den høitærede Minister har forlangt, og som vi ere gaaede ind paa. Jeg kommer nu til det nationale Repertoire, som er det Afgjørende for mig i denne Sag, og lad os da se, hvad Theaterchefen forlanger. Han forlanger at beholde 5 Forfattere, nemlig Hol-